

Eindelijk was het dan zover, ons traditionele Pinksterkamp kon weer beginnen. Vrijdagmiddag 22 mei om 16.00 uur ging de kantine open en al snel huppelde een ieder naar binnen. Grote smurf Patric had voor dit weekend zelfs zijn haar blauw geverfd. Tegen half zes, de bus was al volgepropt met overvolle koffers, werden alle pappies en mam mies nog even geknuffeld en vertrokken we richting Soerendonk. De herenleiding (Rico en Leon) was 's middags al vertrokken met alle boodschappen en om de speutocht uit te zetten. Maar nu, we waren nog niet van de Albatroslaan af of de zakken met nodige snoep en de flessen met overheerlijke limonade(jatoch....Patick?) werden uit de tassen gerukt en in een razend tempo naar binnen gewerkt. Ondertussen kletterde de regen op het dak van de bus...Na + 3 kwartier rijden belanden we in de langste file allertijden met als gevolg een enorme vertraging. Wat nu???? Dan maar allemaal een liedje zingen, zodat de eerste punten uitgedeeld konden worden. Wist u dat Patric en Rogier samen wel heel goed kunnen zingen... Eindelijk tegen half negen kwam de Manege Boschhoeve in zicht, enthousiast renden wij na aankomst uit de bus en zochten we onze slaappleatsen op in de 'luke' (ahum) kampeerboerderij. Toen werd het zo langzamerhand tijd voor het echte werk. De speurtocht kon beginnen. Nadat alle groepen op de HJ. A. na vertrokken waren werden we opgeschrikt door een zwerver. Richard en Marcel probeerden hem op afstand te houden met geweld en Dennis gaf versterking met een enorm mes... Bibberend van angst wachten we op de terugkomende groepen, die later ook aardig schrokken van de onaangename gast...welpen gingen huilen wij kregen de zenuwen en wat bleek hoorde die zwerver erbij...Het was zelfs de beheerder van het kamp. Trouwens leuke grap hoor DJ. A en carina om de lintjes te verhanden zodat de heren spontaan de verkeerde kant op liepen. Na een glas limonade nog even snel de tandjes poetsen en hups het bed in, slapen...tenminste dat dachten wij. Paula kwam al vrij snel diepsnikkend, neusbloedend het huisje binnen van de leiding nadat zij een noodlanding van een bed had gemaakt. Verder kwam er weinig van slapen, omdat er enkele HJ.A. de rust verstoorden na hun bezoek aan de plaatselijke krat bier. Al met al werd het heel vroeg zaterdagmorgen.....

Goeiemorgen, slaperig beginnen we aan ons ontbijt en word er aandachtig geluisterd naar het journaal van de DJ. A. Lunchpakketjes worden gemaakt want we gaan vandaag naar het museum...Educatief h&h. Om half negen vertrekken de welpen en de MA.B. richting de bakkerij, al snel gevolgd door de JA.A. en de DJ. A. En als even later de HJ.A. en de rest van de leiding ook bij het museum aankomen kan het bakfeest beginnen.

Bakker Richard vertelde enthousiast over de geschiedenis van het brood terwijl enkel ongetrouwen gingen zitten klaverjassen. Na een lang verhaal was het brood gerezen, hadden vele welpen hun zakken gevuld met snoep en mocht een ieder beginnen zijn broodje te kneden, tijdens het bakproces gingen we met z'n allen de molen bezichtigen en bevond Rogier zich nog steeds in en rondom het toilet. Toen de broodjes klaar waren werden ze heerlijk naar binnen gewerkt met suiker en boter, nu nog even wat drinken en toen was het weer tijd om te vertrekken. (30 km) Na enkele km te hebben gelopen constateerde Frank echter dat hij geen stap meer kon verzetten, totdat Rico opmerkte dat ergens op een hoekje het busje stond, Frank nam een enorme sprint richting blauwe bus, Mispoes....(was hij echt zo moe??) Tegen 16.00 uur was iedereen weer op het kamp. De kookploeg had zich ondertussen in de keuken gewaagd en de soep stond al aardig te pruttelen terwijl alles eerst grondig werd afgewassen (de vorige bewoners hadden namelijk het broodnodige aan de soepkommen en het bestek laten zitten) Tegen half zes volgde het journaal van de JA.A. waarna iedereen zijn kopje soep naar binnen werkte. Tegen zeven uur werd het tijd voor het bosspel (spons, vuur en water) na een wandeling van + 10 minuten werd het noodweer en werd het record aantal mensen in een busje ter plaatse verbeterd (+ 35 pers.) de overige 8 mensen kwamen doorweekt binnen. Droge kleren werden aangetrokken de laatste broodjes worst naar binnen gewerkt en we besloten het programma om te gooien en te beginnen met de muziekkwis. Deze werd (volgens de DJ.!) niet geheel terecht gewonnen door de JA.A. het was trouwens een enorme leuke kwis! Tegen 11.00 uur werd het tijd voor de welpen en de slaperig aspirantjes om na een overheerlijke douche hun bedjes op te zoeken. De nog wakkere aspiranten keken een film en de junioren gingen stappen (lekker Housen....!!) Om + 3 uur arriveerden de junioren weer terug op het kamp waar de anderen ondertussen al in een diepe slaap waren. voor de grap werd een ieder nog even wakker gemaakt en toen besloten ook zij dat het tijd was voor een kort slaapje.

Goedemorgen, het is al weer zondagochtend. Na het journaal van de welpen, een ontbeetje, lunchpakketje etc. werd het tijd om te gaan zwemmen. Helaas was nog niet iedereen klaar en bleek het achteraf verder lopen dan gepland zodat het niet voor iedereen was weggelegd om een duikje in het diepe te maken. Om + 12 uur kreeg iedereen chips en limonade en begon het busje te pendelen naar een plek in het bos. Voor de tweede keer probeerden we het bosspel te spelen (vuur, water en spons) Stickertjes werden opgeplakt, het honk werd afgezet en de aanval door het bramenbos kon beginnen. na een half uur hielden we het voor gezien en liet Joyce zien hoe goed ze kon slootje springen. zo begon de terugtocht naar ons kamp. Nadat iedere zwak ziek of misselijke zich op zijn of haar bed had geïnstalleerd voor een kort tukkie besloten de welpen zich bezig te houden met het kampvuur.

Rond zes uur vertrok de eerste groep richting Jaco's
patatkraam en na twee en een half uur had ook de laatste
zijn patatjes verwerkt. Nu werd het tijd voor het smurfenverhaal.
Alle welpen en aspiranten installeerden zich op de bank, terwijl
de junioren zich bezig hielden met paardrijden.
Het licht ging uit en Miranda begon te vertellen. Vol spanning
werd er geluisterd naar het verhaal van Reuzesmurf die het
gouden been stal. Ondertussen werd er in de binnenbak enthousiast
paardgereden door Rico, Leon en enkele junioren. Barbara
presteerde het om in een slow-motion rond om haar paard te
glijden (kun je het voorstellen). Na een dik uur was het verhaal
afgelopen en vroegen de welpen wanneer het tweede deel kwam
(misschien volgend jaar???) Rond 22.00 uur was iedereen weer
in de eetzaal en begon het verhaal waaraan iedereen mee kon doen.
(mimimimimimi, brom brom, kwetter kwetter, oehoe oehoe, plons etc)
O sorry eerst had iedere groep zijn of haar smurfen lied nog
ten gehore gebracht. Nu kon eindelijk de dropping beginnen.
De welpen en de bange meisjes aspiranten gingen als eersten
onder begeleiding en regenen te pletter... Al snel gevolgd
door de stoere meiden en de JA.A. De junioren hadden zich toe-
gewijd aan plan A en B maar het werd geloof ik plan C.
Ook werden er nog enkele junioren gedropt.
Een klein uurtje later kwamen de welpjes al weer terug, ze
kregen nog wat limonade entoen was het wel echt bedtijd, maar van sla-
p kwam niet veel. Zij hadden echter nog iets goed te maken met die
of gene...kastdeuren werden met gel ingesmeerd en besprenkeld met
zout in een bed gelegd. Na enkele uren was het echt wachten op de
JA.A. (ze moesten wel terug komen anders zou Mark de naakte
doping missen) Volgens de kaart waren ze op militair terrein
gedropt vlakbij de boerderij. Maar al snel bleek dat zij gewoon
een afslag te ver waren gelopen zodoende kwamen de stoere meiden
en de JA.A. pas om kwart over drie terug op het kamp.
Een ieder die er behoefte aan had vertrok naar zijn bed.
En al snel brak de laatste ochtend op de Manege aan (helaas....).

Sorry maar deze ochtend was er storing tijdens het journaal.
Maar toch nog wel goeiemorgen... Na het ontbijt moest een ieder
zijn of haar rotzooitje op gaan ruimen en moest de slaapzaal
goed schoongemaakt worden, ook de leiding storte zich op de
grote schoonmaak. Nadat dit alles was gebeurd, werden de
nieuwenlingen op de stoelen vastgebonden en werden zij overspoten
met citroenfrisse afwas....even de koude straat erop en ook
zij waren gedoopt.....
Nu was het hoogtijd voor onze huifkarrentocht.
Twee huifkarren vol, zes paarden en heel wat kindertjes gingen op
weg naar een open plek in het bos. Na aankomst daar werden
de boterhammetjes uitgedeld met wat melk en een appeltje.
Toen mocht een ieder die wilde even paardrijden.

Er werden velen rondjes gelopen door de paarden en zo werd het volgens velen veel te snel twee uur. De trekpaarden werden weer voor de huifkarren gespannen en de terugreis naar de boerderie kon beginnen. Onderweg zongen we gezellig wat liedjes en poepte de paarden precies op de jeu de boule baan...goed gedaan hoor. Om ± 3 uur waren we allemaal weer op het kamp de koffers werden ondertussen naar beneden gebracht en Barbara was wed. FUM weer van haar paard geslingerd helaas nu lag zij er niet zo lekker bij en al snel was de ambulance te plaatse. met zwaailichtjes en al...hups naar het ziekenhuis in Weert. Ondertussen vertrok de rest van de groep richting Rotterdam. In de bus vertelde de MA.B. het laatste journaal en Butthead en Beaves hadden ook nog een journaal (HEHEHEHE). Tegen half zes kwamen we op de Albatroslaan aan, waar de pappies en de mammies ons al op stonden te wachten. Al met al was het weer een zeer geslaagd pinksterkamp naar mijn idee.... en hopelijk gaan jullie volgend jaar weer mee.....

